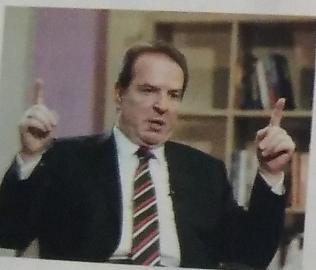

НАГРАДА ФОНДАЦИЈЕ
„БРАЋА КАРИЋ“

Обмана лауреата

Више него помпезно, најављена је друга деценија доделе овогодишњих награда Фондације „Браћа Карић“. Награду прати глас „најпрестижније“ по новчаном износу. У почетку је била фантастичних 50.000 немачких марака, сваком лауреату. Онда је, испотиха, износ почeo да се смањујe, на пет милиона динара, потом на два, па на један, да би пре пет година био укинут. О томе су неки лауреати били накнадно обавештени. И да није било јавног обраћања једне од пет овогодишњих добитница, Руже Ђирковић, новинарке познате по бритким економским коментарима, не би на видело изашао –

отамнели сјај Карићевог ата! Са сцене националног театра, у директном ТВ износу, рекла је да новчани део награде уступа својој новој школи „Гаврило Јанчић“ и Земунској нахији, као и Народном прашту у Ужицу, њеном граду, а симболично двојици синова. А пара нема, сазнала сутрадан. Била је у запањена, мислила да да има и новчани део ненамерно обманула је поменула. Неко поиграо угледом снитом намером киње.

11/2017.

Аветињски превоз: Већ месец дана полиција не успева да пронађе возача градског превоза који је повредио две жене усред дана, 16. октобра, у центру Београда

КАД СИСТЕМ ПОТПУНО ЗАТАЈИ

Фантомски аутобуси харају Београдом

Ни после годину дана возач С. М., који је на пешачком прелазу усмртио Светлану Ђурђевић Лукић, није саслушан, а полиција не зна ни ко је 16. октобра био за воланом аутобуса који је вукаo две жене и потом побегао

Постојао је у Београду крајем деведесетих година прошлог века опскурни часопис Зона сумрака, који је недељама плашио грађане „аветињским трамвајем који хара Београдом“. Возило наводно нико није могао да пронађе, а они који су имали ту несрећу да налете на њега - нетрагом су нестајали. Била је то само једна у низу измишљотина којима су се хранили лаковерни читаоци. Ко би рекао да су тадашњи аутори

измишљотина, а данашњи гласноговорници легализације опојних дрога, изгледа имали пророчке моћи. И то не само због тога што се лаковернима и данас могу продати свакакве паранормалне лажи, већ зато што у малне лажи, 20 година касније, Београду, 20 година касније, заиста постоје аветињска возила градског превоза.

Већ месец дана полиција не успева да пронађе возача градског превоза који је повредио две жене усред дана, 16. октобра у 13.45, у центру Београда.

углу две веома прометне и камерама покривене улице, Македонске и Дечанске. Аутобус је оборио ограду коју су поставили радници ангажовани на уређењу платоа испред Дома омладине; ограда је оборила две особе и онда их је аутобус вукаo по асфалту, не зауставивши се. Срећом, ограда се некако откачила, те су жена и девојка прошли са повредама које нису опасне по живот. Аутобус је, ма ко лико невести,

а не успева да
зредио две жене

ПРЕДРАГ ДЕЛИЋЕР

шачком
је
а био за
м побегао

ма прометне и
кривене улице,
Дечанске.
ери ограду
или радници
уређењу
Дома омла-
борила две
је аутобус
у, не зауста-
м, ограда
ла, те су

видели да је био црвени боје и да је саобраћао на једној од линија градског превоза. ГСП, као и Конзорцијум приватних превозника су демантовали да су њихови возачи изазвали несрећу.

Оно што је уследило личи на епизоду Зоне сумрака где се српска полиција налази у временском вртлогу у којем се понављају непознати „фантоми“. Возач и аутобус нису пронађени ни после месец дана. Место на којем се несрећа десила и две суседне улице којима је прошао „фантомски“ аутобус покрива чак 21 камера. Од тога и три полицијске! Малобројни медији који су се бавили овим случајем, додуше доста стидљиво, забележили су да полиција никоме од власника камера није ни тражила снимке.

Полиција није користила ни систем Бус плус, чији су се представници више пута хвалили да њихово праћење података иде толико далеко да у сваком тренутку знају где се неки аутобус налази, чак и колико горива има у његовом резервоару. Подаци Бус плуса се физички налазе у градском Секретаријату за јавни превоз, из којег су медијима рекли да имају информације о свим возилима која су била пријављена на систем у периоду када се десила несрећа, а налазила су се на углу Македонске и Дечанске. И они су рекли да им се полиција није обраћала за информације.

Али, хајде, ако неко остане отвореног ума на

занста не може да постоји објашњење за поступке полиције у једном другом, на изглед сличном, али много тежем случају. Више од годину дана је прошло од трагичне смрти Светлане Ђурђевић Лукић, директорке Центра за истраживање јавних политика и некадашње уреднице политичке рубрике НИН-а, а полиција и даље не може да возача аутобуса С. М. приведе на саслушање. Светлана је 24. септембра 2015. кренула да менторки однесе укоричену верзију своје докторске тезе, да би је на пешачком прелазу у Новом Београду ударио аутобус градског превоза на линији бр 81Л, којим је управљао С. М.

Иако су Светланине повреде одмах окарактерисане као тешке телесне повреде, а реч је била о професионалном возачу, који је такве повреде нанео пешаку који је на зеленом светлу прелазио улицу, он

није задржан у притвору и од тог дана му се губи сваки траг. Светлана је, нажалост, и поред труда хируршког тима оближње Земунске болнице преминула следећег јутра. Три пута је С. М. позиван у тужилаштво

За возачем С. М. још није расписана потерница иако се није одазвао на три позива тужилаштва

ради давања изјаве и није се одазвао ни на један од позива. И упркос томе, за њим није расписана потерница. Иако је од несреће прошло више од годину дана није ни покренут, а камоли окончан било какав судски поступак којим би се кривац за ову смрт казнио.

Зону сумрака изгледа

МЕЂУНАРОДНИ
Између
И насиље

П оводом међународног Скупштини Савета мишљење о правдности гласи да ниједном Гојковић није угасио више од 40 одсто дувана, тада дисциплинирана њихов развој. Тада и ван куће, да врши са њега утичу на њега сиромаштво. Или Савет описано: „... говоре им да нису сиромашнији.“

Према подацима Србији 8,4 одсто сиромаштву, док је Задруга Мрежа организација свако осмо дома у Србији 8.000 динара и мајчинство „буџет по мери јањима за децу“ ворила јер још је фонтана и јарболи.

Ни остале стране највећу сују да је смањено сиромаштво. Рецимо, нема адекватне (пре свега симболичне) одстојања деце које се у развоју. Највећи податак - да је сиромаштво то значајније за економију богиња: 89% непотпуно образованог становништва тализовано.

Можда је сиромаштво била потрошница С. Петрушевића.